

РЕШЕНИЕ

№ 33507

гр. София, 14.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 15.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **4358** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано във връзка с постъпила жалба от „Кредито“ ООД, представлявано от управителя Р. Т. чрез адв. К. срещу решение № ППН-01-82/26.03.2025 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което: 1. жалбата с рег. № ППН-01-82 от 31.01.2023 г., подадена от А. А. С.-Ш. срещу „Кредито“ ООД е обявена за основателна за извършено нарушение на чл. 5, § 1, б. а), предл. 1 и 2, буква е) и § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 при обработката на личните данни на А. Ш.; 2. На основание чл. 58, § 2, буква г) от Регламент (ЕС) 2016/679 е разпоредено на „Кредитор“ ООД да въведе подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни при идентификация на клиенти – физически лица в контекста на сключване на договори за потребителски кредит; 3. Определен е срок за изпълнение на разпореждането по т. 1 на три месеца, считано от датата на влизане в сила на решението; 4. На основание чл. 83, § 5, буква а) вр. чл. 58, § 2, буква и) от Регламент (ЕС) 2016/679 на „Кредито“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева. В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата цялостна отмяна, а при евентуалност отмяна само на т. 2 и т. 3 и намаляване на наложената имуществена санкция на дружеството, тъй като същата не е съобразена с тежестта и характера на отговорността на администратора. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли да бъде постановено решение, с което решението на КЗЛД бъде отменено изцяло. Претендира присъждане на сторените по делото разноски. Ответникът – Комисията за защита на личните данни се представлява от юрк. Р., която оспорва жалбата. В писмени бележки по делото излага подробни съображения досежно

законосъобразността на оспореното решение. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - А. А. С.-Ш., редовно призована, не се явява и не изпраща представител, както и не взема становище по спора.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗЛД било образувано във връзка с постъпила жалба рег. № ППН-01-82 от 31.01.2023 г., подадена от А. А. С.-Ш., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни в контекста на отпуснат кредит с идентификатор № 100С4090 от 19.09.2022 г. в размер на 800 лева от дружеството „Кредито“ ООД. Ш. твърдяла, че неправомерно били използвани нейни лични данни – три имена, ЕГН, адрес и номер на лична карта, като били изтеглени кредити на нейно име, без тези действия да са извършени от нея, без нейно знание и съгласие. С оглед така постъпилата жалба и за изясняване на случая, КЗЛД изискала становища от „Кредито“ ООД, от мобилните оператори, от Министерството на вътрешните работи, Министерството на електронното управление и др. Установено било, че на 19.09.2022 г. чрез електронната платформа, достъпна на интернет страницата www.credito.bg, била подадена заявка за отпускане на кредит № 66923 за сумата от 800 лева от А. А. С.-Ш., ЕГН: [ЕГН], номер на лична карта[ЕИК], тел. за връзка 359879361592 и с адрес: [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 3 и електронна поща [електронна поща]. Ш. качил в ел.платформа и снимки на лична карта и селфи с лична карта. Въз основа на така предоставената информация, служители на дружеството жалбоподател извършили проверка на представените лични данни в системата на МВР, която сравнявала номера на лична карта и рождената дата на заявителя, която се извеждала от въведеното ЕГН, като в случай, че е налице съвпадение, представената от заявителя лична карта се приемала за валидна. Впоследствие бил сключен договор за потребителски кредит от разстояние № OL00066923 от 19.09.2022 г. между А. А. С.-Ш. (с горепосочените идентификационни данни) и „Кредито“ ООД. Сумата по договора в размер на 800 лева била преведена чрез системата на „Изипей“ АД на 19.09.2022 г. и получена от кредитополучателя на 20.09.2022 г. на място в офис на Изипей.

С оглед така установените факти, КЗЛД приела, че жалбоподателят не е взел предвид, че посочената дата на раждане в представената снимка на лична карта (08.06.1969) не съответства на първите шест цифри от изписаното в същата тази лична карта ЕГН – 690806...Не е обърнал и внимание, че при извършените справки по ЕГН в Централния кредитен регистър и в НОИ, данните се отнасяли до лице с име Анна А. С.-Шутилова, а не А. А. С.-Ш.. Поради това органът приел, че от страна на „Кредито“ ООД не били налице данни за прилагани подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни по повод идентификация на клиенти – физически лица в контекста на процедурата по сключване на договори за кредит и в частност, такива, които са насочени към установяване по безспорен начин на идентичността на лицето, чиито данни са подадени към дружеството по електронен път и лицето, до което се отнасят тези данни, вкл. и не само чрез осъществяване на достъп до регистърт „Български документи за самоличност“ на МВР. Въз основа на тези констатации било издадено и оспореното в настоящото производство решение № ППН-01-82/26.03.2025 г. на Комисията за защита на личните данни.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения 14-дневен срок, от надлежна страна - адресат на административния акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган, в съответствие с предоставените му правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 2 ЗЗЛД, вр. с чл. 10, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. При сезиране по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД се стартира производство пред КЗЛД, чиито резултати се обективират в решението по чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД. На основание чл. 9, ал. 4 ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ при проведено открито заседание. Видно от протокол № 3/2025 г. на проведеното заседание – открито по своя характер, са присъствали трима членове на Комисията и нейният председател.

Поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал. 2 АПК. При извършена преценка се констатира, че актът съдържа задължителните по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, като в него са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на А. С.-Ш. е приета за основателна.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Спазено е изискването КЗЛД да събира доказателства, да изисква допълнително информация, както и да извършва други действия в производството по раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица“ по реда на АПК. На страните в производството е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството, редовно уведомени за откритото заседание пред КЗЛД, не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл. 34 и следващите от АПК.

Настоящата съдебна инстанция намира, че процесното решение е постановено и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, като наведените доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя не се споделят.

В производството не се спори относно обстоятелството, че жалбоподателят „Кредито“ ООД е администратор на лични данни по см. на чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679. За да бъде обработването на лични данни законосъобразно, първо, администраторът или третото лице, на което се разкриват данните, следва да преследват законни интереси, второ, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси и трето, основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество върху преследваните законни интереси (решение от 4 май 2017 г., *Rogas satiksmes*, C-13/16, EU: C: 2017: 336, т. 28). В чл. 5, § 1 на Регламент 2016/679 са посочени принципите, свързани с обработването на личните данни, като съгласно § 2 на текста администраторът носи отговорност и е длъжен да докаже спазването на тези принципи. В чл. 5, § 1, б. „а“ е въведено изискването личните данни да се обработват законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните.

Според принципите, заложи в чл. 6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В случая обработването на лични данни от „Кредито“ ООД, в качеството му на „администратор на лични данни“ по смисъла на §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, във връзка с чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679, не е извършено в съответствие с чл. 4, т. 11 от Регламент 2016/679, съгласно който „„съгласие на субекта на данните“ означава всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени“. При съобразяване на цитираната разпоредба настоящата съдебна инстанция намира, че в процесния случай не е било налице именно такова „съгласие“ при обработването на личните данни на А. С.-Ш..

Безспорно установено по делото е, че данните на А. С. - Ш. са обработени без нейно знание и съгласие, против волята ѝ. Правно ирелевантно е, дали в случая става въпрос за извършване на престъпление – използване на „фалшив“ документ – лична карта. При разглеждане на жалба за нарушение при обработване на лични данни, какъвто е процесният случай, от КЗЛД не се преценява, дали има извършено престъпление, а дали е налице неправомерно обработване на лични данни - допуснато ли е нарушение от страна на администратора на лични данни при тяхното обработване и в тази връзка, взети ли са достатъчно мерки, за да се гарантира правомерното обработване на лични данни. В производството пред КЗЛД предмет на обсъждане е, дали администраторът на лични данни е изпълнил задълженията си по ОРЗД за защита на данните, които обработва.

В тази връзка по делото е допусната и извършена комплексна съдебна компютърно-техническа експертиза. В заключението на вещото лице се посочва, че жалбоподателят използва система „OraSys“ и автоматизиран интерфейс (API), която зарежда актуална база данни на МВР с всички валидни лични документи за текущия ден. Системата сверява номера на документа с датата на раждане на притежателя на личната карта и ако има съвпадение на двата параметъра, отчита валидност на документа за самоличност. От съображения за сигурност, системата не предоставя достъп до другите данни от личната карта – имена, дата на издаване, дата на валидност, адрес и др. Посочва се, че системата е отчела съвпадение по двата въведени критерия – дата на раждане – 06.08.1969 г. и номер на лична карта – [ЕИК]. Следва да се отбележи, обаче, че изписаната дата на качената в ел.платформа на „К.“ лична карта е 08.06.1969 г., която е различна от датата на раждане, генерирана от изписаното ЕГН, което обстоятелство е убегнало от вниманието на служителите на жалбоподателя, извършващи проверка на заявката за кредит.

Безспорно дружеството прилага мерки в насока идентификация на клиентите - физически лица в контекста на сключване на договори за предоставяне на кредити, като за тези цели се извършва справка в актуалната база данни на МВР. Същевременно обаче, при генериране на резултат от системата относно статус на проверявания документ, служителите на дружеството, които са ангажирани в процесите по идентификация и верификация на личните данни на клиенти - физически лица, получават ограничена информация от тази справка. Както бе посочено по-горе, „Кредито“ ООД не получава достъп до всички данни, отразени в документа за самоличност на

кандидатстващото за кредит лице. Без значение в случая е обстоятелството, че в нарочни писма на директора на дирекция „БДС“ в МВР и на гл. секретар на Държавна агенция „Електронно управление“ се отказва предоставянето на по-разширен достъп до базата данни на ГД“НП“ на финансово-кредитните институции. Адекватното изпълнение на задължението за обработка на личните данни в съответствие с изискванията на ОРЗД, е изцяло в тежест на администратора на тези данни и същото не може да се поставя под условие в зависимост от поведението на трети лица, било то и държавни институции.

В случая се констатира липсата на доказателства за надлежно, ефективно извършени действия по идентификация на лицето, за липса на последващ контрол върху такива действия, все задължения на администратора на лични данни. Неизпълнението на задължението за идентификация на лицето, чиито данни се обработват крие редица рискове, както е посочено и в съображенията към Регламент 2016/679, като загуба на контрол над данните, кражба на идентичност, настъпване на имуществени и неимуществени вреди и др. Тези негативни последици биха били избегнати, ако администраторът на лични данни беше изпълнил задълженията си, да извършва редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на въведените технически и организационните мерки, за да се гарантира сигурността на обработването, като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица. Администраторът и обработващият лични данни следва да прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност. Извършването на такава оценка на риска има за цел да гарантира сигурността и да се предотврати обработване, което е в нарушение на Регламент (ЕС) 2016/679. Няма данни такива регулярни оценки на риска да са извършвани от „Кредито“ ООД.

Административният орган разполага с оперативна самостоятелност по отношение избора на санкция, като в съответствие с предоставените му функции преценява - кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламента да упражни. Както беше посочено, съдът намира за правилен извода на КЗЛД, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от Регламента, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ или вместо тях.

Що се отнася до размера на наложеното административното наказание „имуществена санкция“ следва да се има предвид, че същият е индивидуализиран от административния орган съобразно степента на засягане на обществените отношения по защита на личните данни. При определяне размера на санкцията административният орган подробно е обсъдил елементите на чл. 83, § 5 от Регламент /ЕС/ 2016/679, като е съобразил и размера на годишните приходи на санкционираното дружество, поради което съдът не счита, че наложената санкция в размер на 10 000 лева е завишена.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспореното решение на КЗЛД не страда от

пороци, водещи до неговата отмяна, поради което така подадената жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, на ответника се дължат разноски, които са претендирани като юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОХВЪРЛЯ жалбата на „Кредито“ ООД, представлявано от управителя Р. Т. чрез адв. К. срещу решение № ППН-01-82/26.03.2025 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „Кредито“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: